



Léto budiž pochváleno...

Květen, červen – měsíce, kdy probíhají různá pomaturitní a jiná setkání spolužáků po x letech. Také jsme měli – po padesáti letech po maturitě. Setkali jsme se ve Znojmě a protože jsme byli už od dob studií dobrá parta, tak se zpívalo, vzpomínalo. Zákonitě přišla řeč i na maturity a tím to začalo. Vzpomínali jsme, jak se nám zdálo a doposud zdá organizování tehdejších maturitních zkoušek jednoduché. Žádné logistické problémy a jejich drahá řešení – otázky vycházely z učebních osnov, témata na maturitní písemky byla vysílána státním rozhlasem v 8 hodin v den zahájení. Únik témat se nekonal, studenti podle průběhu různých událostí v roce kombinovali, o čem by se mohlo psát.

Proto nám, zřejmě i z neznalosti věci, není jasné jak v době počítačů a vyspělých technologií mohou být problémy tam, kde kdysi nebyly – naskytá se otázka – neděláme si je sami třeba proto, aby někdo vydělal?

Zákonitě s tímto tématem přišlo na přetřes naše současné školství nejen základní, ve kterém se ještě dovedeme trochu orientovat, ale i plzeňská právnická fakulta. Pochopitelně, protože nejsme právníci, nemůžeme asi mít ten správný pohled na věc, ale pokud jenom srovnáme různé akce, kdy měl člověk neoprávněný prospěch (původně získané řidičské průkazy, které byly okamžitě vyřešeny odebráním a potrestáním viníků) a třeba ty zmiňované získané tituly v Plzni, podle

našeho laického názoru také ne férovým a čistým způsobem – něco jde a něco ne, nebo, na každého jiný metr? Semleli jsme toho hodně, každý měl nějaký názor, ale shoda byla v tom, že seniorům naše společnost život vůbec neulehčuje, spíše naopak.

I když jsme v průběhu studií měli rozdílné názory na spoustu věcí, zdálo se nám nyní, že jsme se v názorech dost sjednotili. Možná je to věkem, ale určitě u lidí nastává určitý posun v myšlení, změna hodnot. Netroufám si toto tvrdit o mladé generaci (možná tam změna je, ale třeba jinak), ale v generaci naší, generaci seniorů, se to projevuje čím dál víc.

O tom jsem ale původně vůbec psát nechtěl. Násilně změním téma – lidé znají teorie i praxe psaného projevu by mě hodně za tento skok kritizovali, ale já to jinak neumím.

Chtěl jsem psát o létě, o přírodě, o vycházkách – tak si to neodpustím a nenechám si zkazit krásné léto partou lidí, kteří se nám snaží život, tak pěkný a tak krátký, znepříjemnit (a mezi námi – někdy se jim to docela daří).

Když opomenou věčnou nespokojenost lidí s počasím: ten by chtěl sluníčko na koupání, druhý něco deště na zahrádku nebo do lesa na houby, třetí trochu chládku na vycházku, tak se může říci, že léto vyhovuje všem. Pokud si člověk uvědomí svoje možnosti, neprecení síly, skýtá léto množství zábavy, pohody, klidu, možností

(Pokračování na straně 3)

Senioři objevovali taje jihu Moravy

Taje jižní Moravy objevovali členové Levicových klubů žen Blansko, Dobromysl Brno a Svazu důchodců Brno na společném zájezdu Rady seniorů Jihomoravského kraje do okresu Znojmo.

V galerii Knížecího domu na náměstí TGM v Moravském Krumlově se seznámili s výstavbou olejomalb měst, krajin či zátiší z Moravskokrumlovska, Znojemska, Mikulovska či Vranovska, jejichž autorem je Miroslav Vlašín. Zdařilá expozice umění tohoto krajského politika vyvolala nevádný zájem veřejnosti.

Dějiny i současnost obce Suchordly u Znojma je oslovily při pobytu v tamním Kulturním a turistickém centru Havranův dům. Obec jej vybudovala přestavbou ruiny nemovitosti, ve které se skrýval za 2. světové války partyzánský velitel s přezdívkou Havran.

Ve výměně zkušeností pokračovali účastníci při skleničce „zkapalněného slunce jižní Moravy“ v jeskyni vylámané v minulých staletích ve skále uprostřed Suchordel k uchovávání skvělého místního kořeněného vína pro nedaleký Loucký klášter ve Znojmě. Po odtržení obce od Znojma v r. 1998 užívají Suchohrdly jeskyni k veřejné službě například pro životní jubilea občanů, k diskotékám nebo o vánocích k umístění živého betléma. Obec se pyšní také událostí z července 1809, kdy z ní řídil francouzský císař Napoleon I. bitvu u Suchohrdel u Znojma. Ta byla v jeho životě poslední vítězství.

(vz)

Změna provozní doby sekretariátu SD ČR

s platností od 1. května 2011 vždy
v pondělí, úterý a středu od 9 do
13 hodin.

Právní poradna
v úterý 1× za 14 dnů na základě
telefonické objednávky (telefon
545 575 257).



DELEGÁTI SVAZU DŮCHODCŮ ČESKÉ REPUBLIKY Z JIHOMORAVSKÉHO KRAJE SE SEŠLI NA KRAJSKÉ KONFERENCI V BRNĚ

Krajská organizace Svazu důchodců ČR pro Jihomoravský kraj svolala do Brna na 28. dubna 2011 krajskou konferenci, které se zúčastnilo 33 delegátů z dvanácti městských a místních organizací registrovaných v Jihomoravském kraji.

V souladu se Stanovami SD ČR bylo úkolem konference zhodnotit činnost Krajské rady za uplynulé období a zvolit složení nové Krajské rady. Stávající předseda pan Florián Broušek požádal ze zdravotních důvodů o uvolnění z funkce. Na návrh delegátů a vzhledem k jeho dlouholeté a velmi aktivní činnosti ve funkci předsedy byl jednohlasně zvolen do nové Krajské rady jako čestný předseda.

Na ustavující schůzi byla novou předsedkyní zvolena paní Jiřina Lhotská z místní organizace SD Břeclav. Paní Lhotská je řadu let předsedkyní v místní organizaci Břeclav a několik funkčních období místopředsedkyní Krajské rady, kde z titulu své funkce zastupovala pana předsedu F. Brouška na všech jednáních SD ČR v Praze.

Dále byli zvoleni dva místopředsedové pan Ing. Ladislav Polášek z městské organizace SD Hodonín a paní Mgr. Ale-
na Kudličková z městské organizace SD Brno.

Jako host se zúčastnil jednání předseda Svazu důchodců ČR pan Ing. Oldřich Pospíšil, který ve svém diskusním příspěvku zhodnotil činnost Krajské organizace za léta 2008 - 2011. Zmínil se o činnosti Svazu důchodců ČR v uplynulém období a o řešení některých problémových oblastí, zejména financí a dotací na projekty z EU. Rovněž se zmínil o přípravách podzimního 8. sjezdu SD ČR a revizi Stanov SD ČR. Kritizoval politickou situaci v ČR, nezáměr o problémy seniorů v oblasti důchodů, zdravotnictví a bytové politiky.

Závěrem poděkoval všem za záslužnou práci a panu Floriánu Brouškovi za jeho dlouholetou, obětavou práci ve SD ČR. Do dalších let mu popřál pevné zdraví a ještě hodně aktivity.

Také další diskusní příspěvky delegátů se týkaly nejpalčivějších problémů seniorů a námětů k jejich řešení.

Závěrem konference bylo předneseno a schváleno Usnesení, které zahrnuje úkoly a činnost Krajské organizace pro nastávající období.

Základními úkoly bude zvyšování členské základny, obhajování oprávněných zájmů důchodců (sociální, zdravotní, valorizace důchodů), se zvláštním zaměřením na podmínky života v Domech pro seniory v JMK, spolupráce s organizacemi důchodců,



Fotografií se vracíme k dubnové výroční schůzi SD ČR v Jm kraji.

zejména s Kluby důchodců a s Radou seniorů JMK, zviditelňovat činnost jak v seniorském tisku, tak i pomocí sdělovacích prostředků.

Nově zvolené předsednictvo i ostatní členové Krajské rady jsou si vědomi nelehkých úkolů, které je v budoucím funkčním období čekají, ale chtějí svojí snahou přispět k jejich postupnému řešení.

Jiřina Satoriová
členka KR JMK SD ČR



Fotografií se vracíme k dubnové výroční schůzi SD ČR v Jm kraji.

BÝT SENIOREM BY MĚLO BÝT PRIMA

Jakožto ročník padesát, jsem i já již rok v kategorii seniora. Musím říct, že chápání tohoto pojmu se v průběhu několika předcházejících desetiletí proměnilo. Většina z nás ještě chodí do práce, těší se utěšenému zdraví a aktivně sleduje dění ve společnosti. Disponujeme zkušenostmi, které jsme za svůj život nenahraditelně posbírali. Protože jsem nejen senátor, ale také lékař, mohu jen potvrdit, že zkušenost, praxe a věk jsou hodnoty, které se nedají koupit ani urychlit.



nezbytné reformy, které jsou „jen odrazem naplňování programu“ nyní vládnoucí pravice, odrazí přímo a osobně na každém z nás. Nikdy jsem nesympatizoval s programovým pravicovým pohledem na svět. Viděl jsem už tolik lidského neštěstí a bolesti, že zkrátka nemohu věřit spravedlivosti ruky trhu a kapitalismu bez silné sociální a zdravotní sítě. Senioři mají jistě větší potřebu užívat léky, než jiné věkové skupiny a další zásah do peněženek seniorů jistě nenapomůže jejich většímu osobnímu klidu.

Seniorský věk s sebou nese řadu velkých plus a já měl vždycky za to, že až mi bude tolik, kolik mi je, bude to přece prima. Většina věcí v mém životě bude hotová, děti dospělé a samostatné, a mně bude zbývat spousta času k tomu, udělat konečně to, na co jsem v produktivní části života neměl čas. Ovšem ještě stále jsem v produktivním věku a člověku je přece jen vždycky tolik, na kolik se on sám cítí. A jsme u toho – u mého srdcového tématu – zdravotnictví.

To je totiž pro seniorský věk poměrně důležité téma. Otázka úrovně a dostupnosti zdravotní péče, začíná být pro veřejnost vždy důležitá v okamžiku, kdy ji začne každý jednotlivec osobně potřebovat. Dokud Vás nebude něco trápit, nebudete se o problémy zdravotnictví patrně nijak zvlášť zajímat a přijmete řadu informací jako holý fakt. Ale v okamžiku, kdy se Vás TO začne týkat osobně, situace se mění. Bohužel jsme nyní v politické situaci, kdy se ony

A pokud projde představa pravicové vlády a její penzijní reformy, kdy se zvýší DPH prakticky u všeho, tak zdražovat se bude i ve zdravotnictví – tedy léky, pobyt v nemocnici. A také určíme co je standard (pro všechny) a nadstandard (pro ty, co si péči zaplatí). Najednou se zdá, že být seniorem za vlády pravice u nás zase tak prima není. Postavit finanční i zdravotní reformy státu tak, že na ně nejvíce doplatí střední vrstva obyvatelstva, důchodci a lidé se zdravotním omezením je situace, která ukazuje na slabomyslnost a nekompetentnost lidí, kteří ji prosazují.

Ale naštěstí volební období poslanecké sněmovny má jak svůj začátek, tak i konec. A to včetně toho předčasného. Jsem přesvědčen, že být seniorem bude zase prima!

Prof. MUDr. Miloš Janeček, CSc.
senátor za ČSSD

Léto budiž pochváleno...

(Dokončení ze strany 1)

setkávat se s přáteli, trávit volný čas v přírodě. Pochopitelně, že sportovní výkony jsou úměrné věku a zdravotnímu stavu, proto je třeba za sportovní výkon pokládat i dobře zvládnutou vycházku, krátkou jízdu na kole nebo třeba i plavání. Jsou mezi seniory i borci, kteří podávají výkony obdivuhodné, ale to jsou lidé, kteří sportují celý život. Za to jim patří obdiv, ale bezhlavě je napodobovat není příliš prozíravé.

Když vyjdu z osobní zkušenosti, tak mně nejvíce vyhovuje les a procházky v něm.

Vidíte, i tady nastává určitá změna hodnot. Jako mladší jsem preferoval volejbal a sport vůbec. Kdo ale nebyl v lese v šest hodin ráno nebo o něco dříve, kde se v tom klidu, tichu a míru netoulal mezi stromy nebo na okrajích pasek, kdo nepozoroval život v lese v časných ranních hodinách a hlavně – kdo neviděl a nesbíral hříbky a křemenáče v mechu a v trávě – ten přišel o hodně. Ta chvilka, kdy takovou krásnou houbu uvidíte, vyloupnete a čistíte, ta chvilka stojí za to ranní vstávání a cestu do lesa. Tehdy člověk zapomene na všechny strasti a starosti, tam si vyčistí hlavu, potom může s novou energií žít ten obyčejný život, pak se mu jeho těžkosti zdají přece jenom o něco menší. A když se po lese netouláte sám, ale s někým, s kým si můžete o čemkoliv popovídat, svěřit se se starostmi, podělit se o radosti, je ten požitek daleko intenzivnější a lepší.

Spletl jsem toho dohromady dost – jak se říká „hrušky s jabkama“, ale na konec si neodpustím ještě trochu propagace. V Jihomoravském kraji se od loňského roku díky finanční podpoře Jm krajského úřadu daří pořádat pro seniory spoustu akcí. Ať už je to poznávání regionu, ve kterém jsou velké možnosti pro turistiku i pro poznání nebo návštěva divadla, různé společenské akce – zkrátka možnosti, kdy se mohou senioři setkávat popovídat si, pobavit se. Ruku na srdce – kolik z vás bylo v Moravském krasu, v Rudce u Kunštátu, malovaném sklepe v Šatově, na Vranově nad Dyjí, Bítově, Baťově kanále, Strážnických slavnostech – nemůžu všechny akce a místa jmenovat, jistě znáte sami ještě další a další.

Troufám si tvrdit, že od dob školních výletů (vašich) asi mnoho ne. Proto bychom chtěli tyto a podobné akce opakovat i v roce letošním, protože dotace od Jm krajského úřadu nám toto znovu umožní – na rozdíl od jiných krajů v České republice.

Chtěl bych Vám popřát příjemné léto, splnění všech přání, klidný a spokojený život.

Nemyslím to ironicky, věřím, že zodpovědní dostanou rozum a takový život nejen seniorům, ale i všem ostatním v rámci možností umožní.

František Špaček,
předseda krajské rady seniorů

KDO VYHNAL ČECHY Z DRAHANSKÉ VYSOČINY?

První květnové dny nejsou pro většinu z nás jen oslavou dnů osvobození od nacistů, ale pro 33 obcí Dražanské vysočiny připomenutím výročí zločinu Němců, kterého se dopustili na lidech z těchto obcí.

Prvního května roku 1944 mělo být vysídleno 33 obcí naší Vysočiny, rovněž jako v Čechách Neveklovsko a Sedlčansko. Nacisté zde měli se svojí příslovečnou precizností připravený plán tzv. germanizace protektorátu dle Heydrichova výroku: „Ostatně Čech tu nemá co pohledávat“. Cíle nacistů na Moravě byly stejné jako všude – vyhladit slovanský živel, jednak exterminací, jednak genocidou. Cílem bylo vytvořit souvislé pásmo osídlení spojující Rakousko a Slezsko po ose Brno-Vyškov-Olomouc, rozšířit jihlavský německý ostrov, zřídit tzv. německé opěrné body na Opavsku, posílit německou menšinu u Lipníka nad Bečvou a konečně rozšířit německý ostrov severně od Brna.

Nacisté vždy použili svoji nordickou lest, vyhlásili rozšíření vojenské střelnice vybudované ČSR a osídlování okolí stavby „Hitlerovy dálnice“ Wroclaw-Vídeň a ihned po zahájení stavby zřídili německé pracovní tábory u Jevíčka, u Rájce nad Svitavou a Černé Hory. Další etapou bylo vytvoření německého osídlení Dražanské vysočiny, a to vyžadovalo výměnu obyvatelstva, což znamenalo vystěhování Čechů a povolání tzv. etnických Němců z oblasti Bessarábie, Pobaltí, Sedmihradska a části mezi Rumunskem a Jugoslavií.

Pro obce Dražanské vysočiny vypracovali plán tří etap vystěhování:

- I. a) měly být vysídleny obce Rychtářov, Lhota, Hamiltony, Pařezovice, Opatovice a Pazderna;
- I. b) obce Radslavice, Radslavičky, Podivice a Zelená Hora;
- II. Studnice, Odrůdky, Otínoves a Hartmanice;
- III. a) Rozstání, Dražany, Bousín, Repechy, Březina a Nové Sady;
- III. b) Lipovec, Marianín, Baldovec, Kulířov, Krásensko, Senetářov, Kotvrdovice, Krasová, Housko, Podomí, Ruprechtov, Vysočany a část města Jedovnic.

Na plánu se podílela nejen NSDAP, ale také velice agresivní organizace BDO – Bund Deutscher Osten. Tito měli za cíl obsadit Germány nejen české země, ale i Polsko, Pobaltí a Ukrajinu. Proto se také do této organizace hlásili příslušníci německé šlechty, kteří toužili po pozemcích a majetku. U nás to byli například kníže Salm-Reifferscheidt, Dubští a jiní. Obyvatelé Vysočiny tomu zpočátku nechtěli uvěřit a všelijak se utěšovali, doufali, že dříve než k tomu dojde, nastane konec války. Opak ale byl pravdou, někde sice Němci určili odklad, avšak již od roku 1943 byly zabavovány zemědělské stroje a v obci Rozstání provedeno vystěhování.

Dne 6. září přijela do obce nákladní auta a občané museli odevzdat veškerý svůj majetek včetně hospodářského nářadí. Aby vše bylo důkladné, již 24. září německé traktory začaly rozorávat česká pole. Občané se slzami v očích, s rancí na zádech a zatatou pěstí opouštěli svoje rodné domovy nevědouce, kam se dostanou. Nebylo kam se stěhovat, okupantská organizace nebyla dostatečná a ochotná vystěhovalcům pomáhat. Okupanti tvrdili: najděte si byt a my vám jej přidělíme. Stovky občanů jezdily týdně po celé Moravě a hledaly přístřeší. Jak už to v dějinách bývá, zločin nacistů sjednotil obyvatelstvo k odporu, nebylo žádných udavačů, občané si sdělovali zprávy i ze zahraničí a starostové obcí odpovídali ve smyslu – rozkazům dobře nerozumíme a podobně.

Nacisté se při těchto akcích neštítali ničeho, vykrádali obecní kanceláře včetně matrik, kronik, psacích strojů, z kostelů vykrá-

dali bohoslužebné náčiní a dokonce i oltáře. Vyhánění a všechny akce a jeho následky jsou zapsány v mnoha obecních kronikách.

Právě o tyto skutečnosti by se měla zajímat naše média a hlavně všichni naši publicisté, aby se mylně a hlavně lživě neinformovala naše mladší a mladá veřejnost. Je velice politováníhodné, když naše média hovoří zveličovaně o vyhánění (odsunu) Němců z pohraničí, přidávají si s pletou desetinné čárky v počtech. Tito Němci, a byla jich většina, křičeli: „Domů do Říše!“

Vychází desítky lživých článků a pamfletů obviňujících český národ ze zločinů a útrap sudetských Němců, ale útrapy a zločiny Němců na našem národě se snaží současná doba vymazat z dějin. Němcům se dokonce neoprávněně staví pomníky v Novém Boru, jsou organizovány pochody do Pohořelic.

Je obviňován dokonce prezident dr. Edvard Beneš jako nějaký likvidátor Němců a brání se instalaci jeho památníku v Brně.

Česká televize (smutné je, že česká) stále a opakovaně tendenčně napadá české občany z nějaké vymyšlené genocidy Němců, straní pouze a jen jim, ale o útrapách našich českých občanů nehovoří. Naopak z našich občanů ostudně dělá jakési kolaboranty a Čechy označuje za národ udavačů a kolaborantů. Zažila jsem ve vlastní rodině případ, kdy člen mojí rodiny držel fond a sbírku pro rodiny, kterým nacisté odvěkli do koncentračního tábora někoho z členů rodiny. Nikdo z okolí, a vědělo o tom mnoho občanů, jej neudal a fond při velkém našem štěstí fungoval do konce války. Byla jsem to i já osobně, kterou tento můj příbuzný zachránil před deportací do Německa a poněmčením. Toto vše spočívá ve velké a cílené neinformovanosti, nevzdělanosti (absence školství), také umělem a úmyslném vyvolávání nevraživosti vůči určité skupině občanů, což je ovšem velice špatné.

Žádná omluva Němcům není ani nutná, ani vhodná, opak je pravdou. Vyvolávání nebo živení nepřátelství vůči komukoliv není nikdy dobré, ale zapomínat, kdo vyvolal tuto strašnou válku, se nemůže a nesmí už kvůli současnosti a opatrnosti.

Libuše Gottwaldová, místopředsedkyně MO SD ČR Brno

Vážení přátelé, jsem rozhořčena nad sociální politikou naší vlády.

Proč? Sleduji různé pomoci státu při záplavách, pomoc státu při stavebním spoření, při reformě důchodového zabezpečení a platby za den v nemocnici.

Proč? Bylo rozhodnuto vytvořit fond pro pomoc při záplavách. Do fondu má přispět každý (snad výdělečně činný) 100 Kč. To znamená pracovník s průměrným platem 10000 Kč přispívá 1 % ze svého platu, zatímco při platu 50000 Kč je to pouze 0,2 %.

Státní příspěvek na stavební spoření pobírají i ti zaměstnanci, kteří mají platy vysoko nad průměrným platem. A to se nestydí vůbec přiznat, že pobírají státní příspěvek. Je to nemravné.

Důchodová reforma počítá s důchodovým spořením a neptá se, zda pracovník s průměrným platem 10 000 Kč na spoření bude mít. Navíc nejsem si jista, zda po 40 letech spoření nebude fond vytunelován.

Další otázka je na 100 Kč za každý den v nemocnici.

Ptám se ještě: první tři dny v pracovní neschopnosti jsou bez příspěvku?

Z čeho bude nemocný člověk žít, z čeho bude platit nájem, atd.?

Jaruška Vostřejšová, Brno

Nad knihou: Kam zmizel zlatý poklad republiky

Článek Libuše Gottwaldové o československém zlatém pokladu, který jsem si přečetla v prosincovém čísle Seniora, mě inspiroval k pátrání po dalších informacích. Tak se mi dostala do rukou kniha Stanislava Motla: **Kam zmizel zlatý poklad republiky aneb: O tom, jak jsme museli spojencům platit zlatem za to, že naši vojáci mohli po jejich boku umírat ve válce proti Hitlerovi**, jehož druhé vydání vyšlo zásluhou nakladatelství Rybka Publisher v r. 2007. Kniha je výsledkem autorova mnoholetého bádání v archívech, a proto je cenným dokladem o vzniku a cestách našeho zlatého pokladu od roku 1918 do roku 1998.

Dovolím si čtenářům Seniora přiblížit podstatné části jeho knihy.

PaedDr. Anna Štofánová

Po vzniku samostatné Československé republiky v r. 1918 bylo třeba vytvořit samostatnou a hodnotnou měnu. Tak vznikl nápad uspořádat národní sbírku k vytvoření československého zlatého pokladu. Z vlasteneckého nadšení se sešlo: 94 520 zlatých mincí a medailí, 12 057,3 kg zlata jsme dostali z Rakouska-Uherska, 3 260 kg ryzího zlata od občanů, kterým bylo postupně spláceno v korunách a značnou část vytvořili naši legionáři v Rusku, ať už ve formě odevzdaných medailí, jiných cenností nebo výsledků podnikání na území Sibiře. Jak uvádí autor, mohla se k nám dostat i část ze ztraceného carského zlatého pokladu, který naši legionáři v určitém období hlídali. V roce 1926 měla naše republika 40 tun měnového zlata. V následujících letech se náš poklad dále doplňoval a před Mnichovem jsme měli 96,6298 tun měnového zlata.

S narůstajícím nebezpečím fašismu byla většina našeho zlata uložena v zahraničí a to ve Švýcarsku, Belgii a prostřednictvím Banky pro mezinárodní platby v Basileji byla značná část uložena v Bank of England v Londýně. Jak se ukázalo, bezpečná místa to nebyla.

Už po zaboru našeho pohraničí bylo nacistům vydáno 14 tun našeho zlata. 6 tun si odvezli nacisté po pochodu do Prahy, včetně vzácných mincí. 23 tun vydali Britové nacistům z Banky pro mezinárodní platby. 15 tun využili nacisté při obchodních transakcích vynuceným tlakem na naši Národní banku. 26 tun jsme dali Britům k dispozici pro nákup strategických surovin a zbraní výměnou za úvěry, z kterých jsme financovali naši exilovou vládu v Londýně a výdaje našich vojáků bojujících v Anglii a na straně západních spojenců.

Po válce se našlo 277 tun zlata, které nakradli Němci v okupovaných zemích. Odhaduje se, že je to pouhá polovina, protože značná část nakra-

deného zlata mizela z Evropy různými cestami hlavně do zemí Latinské Ameriky. Mezi nalezeným zlatem je i nález příslušníků 3. americké armády generála Pattona z dubna 1945. Tehdy dva Rusové a jeden Francouz, kteří utekli z pochodu smrti, sdělili generálovi, že v nedalekých dolech je ukrytý nacistický zlatý poklad. Američané pak v solných dolech Merkes,

KAM ZMIZEL ZLATÝ POKLAD REPUBLIKY

v šachtě Kaiserode našli zlato, mince, šperky a klenoty nedožrnné ceny. Mezi tím i pytle označené naší státní vlajkou a pečeti Národní banky Československa. Pytle vytlučených zlatých plomb usmrčených Židů... Spojenci poklad převezli do Frankfurtu nad Mohanem.

Celkové ztráty naší země za okupace byly velké. Hospodářské škody se odhadují mezi 456,3 až 612 miliard tehdejších korun. S dalšími věcnými a osobními škodami se uvádí ztráty v dnešní hodnotě na 1 bilion 351 miliard a 300 milionů Kč.

Tzv. Tripartitní komise, která nalezene zlatu rozdělovala, rozhodla, že Československu bude vráceno 24,5 tuny zlata, proti požadovaným 45,3 tunám českou stranou.

Rozbité hospodářství to nutně potřebovalo. Do roku 1948 jsme dostali pouze zálohu 6 074,1564 kg – hlavně vzácných svatováclavských dukátů a jiných mincí. O další zbytek začal boj, který trval až do roku 1982. Zlatý poklad byl zadržován v USA pod záminkou, že zlato patří lidu ČSR, který by mohl být „totalitním“ režimem zasaňtřen. Teprve po zdoluhavých jednáních a odškodnění všech občanů USA a VB za znárodnění (Češi

a Slováci, kteří přišli znárodněním z r. 1945 o majetky a dostali státní občanství v USA a VB), po uhrazení válečných úvěrů včetně všech nákladů za výzbroj a výstroj našich vojáků bojujících na straně západních spojenců nám bylo zlato dne 20. 2. 1982 vráceno. 10 397,3164 kg ryzího zlata v mincích a 8 002,6836 kg v cihlách. Současně Československo zaplatilo USA přes 81 milionů dolarů a Velké Británii přes 24 milionů liber sterlingů. Nutno zde citovat autora knihy: „Zlato, v jehož jménu umírali naši vojáci na nejruznějších bojištích světa, bylo po 44 letech opět doma“. Z více než 96 tun předválečného zlata nám zbyla zhruba třetina. Reparace od Německa jsme doposud nedostali.

V době dělení Československa v r. 1992 měla naše země podle oficiálních informací České národní banky opět 102 tuny zlata. Slovensko dostalo při rozdělení cca 39,1 t. a Česká republika 63,3 t. zlata. Toto zlato, které naší zemi zůstalo, bylo z velké části v tichosti z rozhodnutí Bankovní rady České národní banky v roce 1998 pod cenou prodáno. Z toho 31 tun jsme směnili s Německem za dluhopisy.

Po prodeji zlata v roce 1998 nám zůstalo podle ČNB v roce 2007 ve slitcích 1,68 tuny, v mincích 5,84 tun a v ostatních produktech 5,62 tun zlata. Z dřívějších 16 tun zlatých mincí nevyčísitelné historické a numismatické hodnoty nám zůstalo pouze necelých 6 tun.

Na náš zlatý poklad, jeden ze symbolů české státnosti, už můžeme jen vzpomínat. Česká republika se dostala do seznamu zemí s minimálními zlatými rezervami.

Co napsat závěrem?

Po přečtení knihy jsem nemohla několik dnů spát. Proto vznikl tento článek. A těm váženým čtenářům, kteří chtějí vědět víc, doporučuji k přečtení nejen tuto knihu, ale i knihu Jaroslava Štrajta: **Velký zlatý tunel**, kterou vydalo nakladatelství Futura.

❑ Klub důchodců v Líšni pokračuje ve své úspěšné činnosti.

V programu na II. a III. čtvrtletí letošního roku si stanovil pestrout činnost. Jsou to vždy úterky.

V měsíci dubnu to bylo: 5. 4. Jírova – volná zábava; 12. 4. v Dělnickém domě – volná zábava; 19. 4. přednáška Bezpečnost seniorů; 26. 4. Dělnický dům – volná zábava.

V měsíci květnu: 3. 5. v 15 hodin – vystoupení dětí ke Dni matek; 10. 5. Dělnický dům – volná zábava; 17. 5. debata se starostou MČ Brno-Líšeň o poskytování sociálních služeb v Líšni, vystoupení pěveckého souboru Holzova; 24. 5. Dělnický dům v 15 hodin – jubilanti; 31. 5. Jírova – volná zábava.

V měsíci červnu: 7. 6. setkání u Břízek; 21. 6. Dělnický dům – volná zábava; 28. 6. v 15 hodin setkání u Břízek.

V měsíci červenci: 12., 19., 26. v 15 hodin setkání u Břízek.

V měsíci srpnu: 2., 9., 23., 30. setkání po celý měsíc v 15 hodin u Břízek – konečná autobusu 55.

V měsíci září: 6. 9. v 15 hodin setkání u Břízek; 13. 9. Dělnický dům – volná zábava.

Vycházky každou středu ve 14 hodin z náměstí Karla IV.

Cvičení každý čtvrtek od 10 do 11 hodin na Kotlance.

Plavání každý pátek od 17 do 18 a od 18 do 19 hodin ve škole Holzova.

Vyjadřují přání – výbor klubu se těší na další nové členy, kteří k nám

do klubu najdou cestu a zde nové přátele.

Přejeme Vám, milí Líšňáci, mnoho úspěchů ve vaší záslužné práci.

❑ Senior klub Ibsenova má pravidelné úterky od 13.³⁰ v klubovně.

Vyslechli si přednášky: Indický karneval (doc. RNDr. Alena Žáková), Španělsko (manželé Hronovi).

Uskutečnili zájezd do Borotína, Letovic a Černé Hory.

Potěšilo je vystoupení dětí z MŠ Šrámkova.

Další přednáška: Spisovatel Jiří Mucha (Vlastimil Otáhal).

❑ Klub důchodců Šrámkova 2 – v klubu Ibsenova 2

Promítání ze světa – manželé Procházkovi.

Měli též posezení při kávě a volnou zábavu.

Beseda nad novinami a časopisy.

Promítání DVD – Moravanka a její zpěváci.

❑ **Řečkovická radnice uskutečnila 12. května pro KD Kořenského zájezd po trase:** Náměšt nad Oslavou, zámek Třebíč, bazilika, židovská synagoga – hřbitov a město, Mohelnická hadová step, Moravský Krumlov – Slovanská epopej A. Muchy, Dolní Kounice – zřícenina kláštera Rosa Coeli.

❑ Klub důchodců Obrany

Klub sdružuje seniory regionu k aktivní činnosti, která se těší i značnému zájmu veřejnosti. Jsou to pra-

videlné hudební středy, dvakrát měsíčně se zpěvy a tancem. Uskutečnili seniorský ples, maškarní ples, oslavu MDŽ a vystoupení mažoretok – členek klubu. Organizovali vítání jara s vynášením smrtky. Nezapomněli na oslavu Velikonoc i s mrskutem. Dále uskutečnili čarodějnickou Hitparádu.

Členové se neuzavírají ani před mládím, o čemž svědčí vystoupení country skupiny a taneční skupiny Slal Tarin. Připravili též Den matek a majáles pod máj. Absolvovali dva zájezdy. Zdařilou akcí byla i výstava 150 panenek, které zapůjčila místní sběratelka paní Lamrová. Líbila se i dětem z MŠ, které si přišly panenky prohlédnout. Členky klubu se podílejí na výstavě zaměřené k oslavě Velikonoc v budově ÚMČ. Všechny tyto akce by se ovšem nemohly uskutečnit bez podpory radnice.

❑ Napsala nám paní Julie Remišová, členka seniorklubu Kutílek:

Ohlédnutí za půlroční činností senior klubu Kutílek v Brně-Lesné

Klub Kutílek s 53 členkami se zaměřuje svojí činností dle volby členek klubu na tvořivou činnost, kulturu, plavání a vycházky.

Tvořivou činností podporujeme nejen manuální práci rukou, ale i pohodu a radost z výsledků. Pletly jsme papírové košíčky, batiko valy hedvábné šály, vyráběly jsme velikonoční dekorace z proužků barevných papírů a ozdobné dárkové krabičky, zdobily jsme kraslice uměleckými vystřihovánkami paní Markéty Vránové, vymodelovaly jsme z hlíny betlém, vyřezávaly jsme ozdobné tvary z ovoce a zeleniny. Skupina členek se zabývá paličkováním a vytvářením frivolita krajky.

Výsledky tvořivé činnosti nabízíme také výstavám. Podílíme se každým rokem na výstavách, které se konají v budově Vesny na Údolní ulici. Část výrobků jsme ukázaly na členské schůzi seniorů města Brna v sále Břetislava Bakaly. Naše jarní výrobky vyzdobily nejen náš klub, ale i odbočku místní knihovny Jiřího Mahena na Lesné, s kterou spolupracujeme.

(Dokončení na straně 7)



Zveme Vás na společenské setkání při hudbě

Poznamenejte si do kalendáře –
– to příští bude:

9. června.

Přijďte si poslechnout oblíbené písně a zatančit při dobrém vínečku.

Setkáme se vždy na Křenové 67 ve II. poschodí od 15.⁰⁰ hodin.

Zve výbor MO SD v Brně

ZE ŽIVOTA MÍSTNÍCH KLUBŮ

Navázaly jsme kontakt se Speciální a praktickou školou na Ibsenově Ulici na Lesné, kde naše členky na besedě Týden zdraví zaujaly děti svými vyřezávanými okrasnými výtvary z ovoce a zeleniny.

V oblasti kultury pořádáme besedy poezie, navštěvujeme výstavy, promítáme zážitky z cest (zájezd lodí po Středomoří, Chorvatsko, Slovinsko), navštěvujeme koncerty a kulturní akce v Duchovním centru na Lesné, navštěvujeme divadla. V klubu vytváříme pěkné prostředí výstavami, které se zaměřují na jednotlivá roční období i období našeho mládí šedesátých let.

O Vánocích se scházíme se všemi členkami klubu, připravíme si program, zpíváme koledy a popřejeme všem členkám, které oslavily významné jubileum. Kapela Vzpomínka pod vedením PhDr. Valihracha nám zahraje k Svátku matek.

Poděkování patří také zástupcům ÚMČ Brno-sever, kteří naši činnost

podporují. Paní starostka Ing. Bc. Sabina Tomášková a místostarosta Ing. Ivan Svoboda s námi strávili jedno odpoledne na společné besedě.

Jaro jsme přivítaly vycházkami na Kamenný vrch v době květů koniklce, do přírodní rezervace Chlévské se záplavou rozkvetlých bledulí, na Veselský chlum, který poskytuje krásný výhled na Vysočinu, do Mikulova a na Pálavu s historickým hradem Děvičky.

V Arboretu v Černých Polích nás okouzly orchideje. Chystáme se na zájezd do Jiřikova, kde navštívíme řezbářskou dílnu a hrad Sovinec. Plánujeme výlet do Dolních Kounic do areálu stavební památky kláštera Rosa Coeli.

Své zážitky a činnost klubu vedeme ve fotodokumentaci v naší kronice. Scházíme se každý čtvrtek a pondělí dle činnosti a zájmu členek. Práce a scházení v klubu nás těší, upevňuje pěkné přátelské vztahy a působí tím příznivě na zdraví.

Rezignace nebo aktivita?

To prvé začíná pro nás starší již v obchodech. Kdo je schopen si na obalech zboží přečíst to, zda nekupuje „zajíce v pytli“? Na příklad s vědomím, že naše republika je velmocí nakládaných okurek, zjistíme doma až pod drobnohledem, že jsme koupili okurky z VIETNAMU! Dalším „milým“ překvapením je zjištění, že výrobce poškozené plody nevyhodil, ale umně je vykrájel a překrajoval! Nestandardní obsah nakládačky musíme zakoupit i s uhrazením dovozních nákladů za 15 Kč! Na nálepkách několika zakoupených hrušek (50 Kč/kg!) je uveden jejich původ z „Chile“. Jak je možné, že při ceně jablek 30 – 40 Kč/kg se u nás likvidují jabloňové sady s odůvodněným nízkou výkupní cenou jablek?

Jak je možné, že nikoho nezajímá zánik tradičních českých podniků vyhlášené pověsti a jejich zaměstnanci, vyrábějící kvalitní české zboží, končí na úřadech práce? Jak je řízeno zemědělství, neschopné zajistit kvalitní potraviny v obchodech, nahrazované kdož ví čím z dovozu? Případnou újmu na svém zdraví si budeme „nadstandardní“ nápravou hradit na vlastní náklady? Otázek, které bychom měli klást politikům je hodně. Jejich odpovědi jsou však vágní, někdy nesmyslné a dogmatické, jak se to podařilo ministru p. Ing. Fuchsovi v pořadu M. Jílkové. Jeho argumentace připomínaly pohádku „Jak se Honza učil latinsky“.

Je na nás, zda si takové řízení státu s problematickým školstvím, dopravou, policií, justicí, státním zastupitelstvím atd., atd. necháme líbit. Řízení tohoto státu v podúrovňových hašteřeních vládnoucí koalice stagnuje a vykazuje ohromné nedostatky. Je na nás, abychom vystavili politikům účet za ohromné peníze a málo práce, neboť politika je věcí nás všech!

Je vrcholem drzosti, že ti, co tuto zemi zadlužili, zdevastovali s rozprodejem všeho, co se dalo, rozesílali občanům složenky na splacení státního dluhu! Utahováním opasků nás všech, se musí uhradit nejen deficit minulosti, ale musí se našetřit i na další rozkvět korupce, za niž v Bangladéši by se stydět nemuseli!

(Dokončení na straně 7)



MÁJ
JÍDELNA

**Divadelní ul. 3**

Nejlevnější obědy v centru BRNA
ROZVOZ OBĚDŮ PO BRNĚ

Informace ohledně dovozu obědů na níže uvedených kontaktech.

cena obědu od 50Kč
výdejní doba 11 – 13:30 hod.

Výběr z šesti druhů jídel

- Základní Menu I. , II.
- Výběrové Menu

Speciální diety

- Diabetická dieta
- Protisklerotická (šetřící) dieta
- Žlučnicková a žaludeční dieta

Vaříme denně z čerstvých surovin s ohledem na zdravotní problémy seniorů.

Objednávky den předem na jídelně, nebo tel.: 542 214 044

TRADIČNÍ VÝROBA BÍTEŠSKÉHO CHLEBA

z přírodního kvasu, jemné pečivo a koláčky podle domácích receptur, bezlepkové výrobky a pečivo pro zdravou výživu.



OTEVÍRACÍ	pondělí - pátek	6,⁰⁰ až 17,³⁰ hodin
DOBA:	sobota	6,⁰⁰ až 11,⁰⁰ hodin
	neděle	14,³⁰ až 18,³⁰ hodin

Objednávky do 10,³⁰ hodin předešlého dne

- ♦ **v prodejně + 420 566 532 073**
- ♦ **v pekárně + 420 566 532 291, + 420 733 619 613**
- ♦ **e-mailem objednavky@jepe.cz**

Více informací na www.jerabkovapekarna.cz

Rezignace nebo aktivita?

(Dokončení ze strany 1)

Nemysleme jenom na sebe, že to máme „za pár“, bez zájmu o to, jak naše děti, vnoučata i pravnoučata budou v této zemi žít a snad i pracovat, když jím ji přenecháme v tamto stavu! Čeho se bojíme a proč mlčíme, když vidíme, že politici zcela veřejně se v televizi usvědčují z podvodů, krádeží a korupce? Můžeme věřit vládě jen s nálepkou „rozpočtové zodpovědnosti“? Chceme ve vládě a v Parlamentu politiky, kteří se navzájem špiclují, donášejí na sebe a pořízují si své nahrávky? To všechno snad ne! Nebudme proto lhostejní a přiložme polínko k tomu dobrému, abychom tu nezanedbali jenom spoušť, bez etiky, bez morálky s heslem „vše je dovoleno“. Takovou republiku nechceme zanechat svým potomkům, kteří mají právo žít ve slušném, spořádaném

státě, kde se nebudou bát o práci a trnout hrůzou, že přijdou o střechu nad hlavou! Proto musíme „jít se svojí kůží na trh“ v zapojení se do věci veřejných, neboť jinak to lepší nebude!

A. Hančíková

Městská organizace SD ČR Brno, Běhounská 17,
spolu s MO SD ČR Brno-Žabovřesky,

uskuteční

SEMINÁŘ O SYSTÉMU ZDRAVOTNÍ PÉČE V ČR

1. *Připravované změny ve zdravotnictví*
2. *Budeme platit za nadstandard? Kolik?*
3. *Co jsou generické léky?*
4. *Budeme připlácet za lázně?*
5. *Co je to eHEALTH?*
6. *Kolik stojí jeden den pobytu na jednotce ARO?*
7. *Kolik stojí vyšetření magnetickou rezonancí?*

Seminář se koná 16. června 2011 od 14 hodin v sále Rubínku, Poznaňská 10, Brno.

Brněnský SENIOR - noviny MV Svazu důchodců ČR v Brně a Jihomoravské krajské rady seniorů.

Adresa vydavatele a redakce, předplatné: Svaz důchodců ČR Jihomoravský kraj - městská organizace Brno, Běhounská 17, 602 00 Brno. Tel./fax: 545 575 257 • svaz.duchodcu.brno@seznam.cz • www.duchodcibrno.cz • IČO 69706824 • Editor RNDr. Hubert Fadrus, CSc., dále tvoří redakční radu Mgr. Alena Kudličková, František Špaček, Jiřina Satoriová, Jan Klimeš, PaedDr. Anna Štofánová, Libuše Gottwaldová, Ing. Milena Leichmannová. • Redakční uzávěrka 26. 5. 2011, vyšlo 8. 6. 2011 • Za obsah zveřejněných materiálů odpovídá autor. • Nevyžádané rukopisy se nevracejí. • Reg. číslo MK ČR E 12164 • Tisk: Moravia Perex, spol. s r. o., Trnkova 111; tel.: 544 234 333; e-mail: moraviaperex@iol.cz

VYCHÁZKY V MĚSÍCÍCH ČERVENCI A SRPNU 2011

* každé pondělí * odjezd kolem 9. hodiny *

4. 7. Mendlovo náměstí – autobus č. 52 do Žebětína – Helenčina studánka – Žebětín.
11. 7. Židenice – Stará Osada – autobus č. 45 – Velká Klajdovka – nová lesní cesta Šumbera – Maloměřice. Odjezd v 8,⁴⁵ hodin.
18. 7. Sraz na zastávce Přístaviště – Údolí klidu – spáleniště – Rakovec – Přístaviště.
25. 7. Královopolské nádraží – autobus č. 43 – výstup U buku – zpět na lesní cestu – Maletín – Bílovice. Odjezd v 8,³⁵ hodin.
1. 8. Mendlovo náměstí – autobus č. 52 – Kohoutovice – hájenka Jezírka – Údolí oddechu.
8. 8. Královopolské nádraží – autobus č. 43 – výstup Útěchov rozcestí studánka – Ořešín. Odjezd v 8,³⁵ hodin.
15. 8. Mendlovo náměstí – trolejbus č. 37 – konečná Kohoutovice – dub Troják – Stará dálnice
22. 8. Židenice – Stará Osada – autobus č. 45 – Velká Klamovka vy sílač – pomník S. K. Neumanna – Velká Klajdovka. Odjezd v 8,⁴⁵ hodin.
29. 8. Židenice – Stará Osada – autobus č. 55 – Mariánské údolí – Horákovská myslivna a zpět. Odjezd v 8,⁴⁵ hodin.

**Další číslo vyjde
v srpnu 2011**